

Vi bygger til mennesker

På en nedlagt fabriksgrund på havnen i Fredericia gror fællesskabet ligeså hurtigt som planterne i blomsterkasserne. Den gamle værftsgrund transformerer sig på nu femte år til en ny bydel med grønt fortegn og med mennesker, der får ting til at vokse – sammen. Jeg kan ikke lade være med at dele oplevelsen med jer

Af René Høeg

Under hundrede meter derfra, ligger tre blå uhyrer og brøler. Tågen skygger for udsigten, men selv i gråvejrløser den syvtakkede stjerne op i landskabet. Containerskibene ligger klar til sejlads, som man ser det i alle større havne verden over. Eksport. Import. BNP. Arbejdspladser. Det blå Danmark. Men i Fredericia er havnen også grøn. Og når solen skinner, er den sort af mennesker, der dyrker deres små haver og nye fællesskaber på kryds og tværs.

Det bedste måltid på året

Christian Koks er 35 år og uddannet kok, og hver dag kigger han ned på havnen til sine fire blomsterkasser, hvor han især glæder sig til kartoflerne. Der er kun nok til godt og vel ét måltid, men til gengæld smager de bare så meget bedre. For det handler først og fremmest om de mange nye bekendtskaber, han har fået på havnen i projektet "Grow Your City," som et konsortium bestående af Real Dania og Fredericia Kommune har etableret.

Christian Koks fortæller, at han fandt det en smule fjollet i begyndelsen, at stille så meget an for en eller to portioner kartofler og en stedmoderblomst. Men følelsen af at være med til at skabe noget fra bunden fik ham til at leje fire kasser.

"Udover at møde at mennesker, så er det sjovt bidrage til en forandringsproces i en bydel, som jeg fra bens ben kender som industriområde. Nu er det byens nye frilufts-in-sted."

Vi bygger til mennesker

Louise Bjerre er byudvikler og ansat med et eneste formål, nemlig at skabe rammer for, at den gamle fabriksgrund kan blive det nye sted, hvor mennesker holder til og hænger ud. C-byen består indtil videre af containere, der er omdannet til mindre butikker. Der er café, scene til musik og teater, værksteder, skaterbane og bistader. Og så er der alle de nye haveejere med henved 500 blomsterkasser. Planen er, at området med tiden skal blive et mere etableret område, hvor det bedste fra de nuværende initiativer gøres permanente. Det højner kvaliteten af bydelen.

”Hvor man før i tiden sad bag et skrivebord og slog streger, så lader vi nu bydelen vokse frem ved borgernes initiativer. Og de langtidsholdbare af slagsen bliver ligeså stille faste bestanddele, som skrives ind i lokalplanen.”

Visionen for projektet er at tænke byudvikling med en høj grad af borgerinddragelse og bæredygtighed, ikke kun hvad angår afgrøderne, men også blandt de mennesker, som er en del af det.

Kolonihave uden ligusterhæk i skellet

På en regnvejrsdag bliver det tydeligt, at mange forskellige slags borgere involverer sig i den nye bydel, når den orange Suzuki Swift holder parkeret side om side med den sorte metallic A6'er. Eller på en varm sommerdag, når cognacfarvet Birkenstock møder neongrøn Crocs, fortæller byudvikleren.

På denne lørdag er pensionist Lisa Hansen på 76 også tilstede. Hun har en del kasser, som hun passer sammen med sin søn. For nylig mistede hun sin mand, som hun i en længere årrække passede.

Når hun passer sin have, møder hun nye mennesker, og flere gange har hun aftalt at mødes med dem, når der om tirsdagen er fællesspisning. I sidste uge var det en flok syriske kvinder, som lavede kylling og fladbrød over bål.

”Jeg lærer hver dag nye mennesker at kende hernede. Det er bare så godt at have et fælles projekt at knytte til ved. Her er planter ikke bare planter, de får mig til at slå nye rødder og knytte nye tråde i en svær tid.”

